Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 6. studenoga 2026.
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

POPRATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	6. studenoga 2026.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	C(2026) 8350 final
Predmet:	PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) …/… od 6.11.2026. u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2024/1351 Europskog Parlamenta i Vijeća

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument C(2026) 8350 final.

Priloženo: C(2026) 8350 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 6.11.2026.
C(2026) 8350 final

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) …/…

od 6.11.2026.

u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2024/1351 Europskog Parlamenta i Vijeća

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) …/…

od 6.11.2026.

u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2024/1351 Europskog Parlamenta i Vijeća

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013[1], a posebno njezin članak 11.,

budući da:

(1) U skladu s Uredbom (EU) 2024/1351 Komisija treba svake godine utvrditi države članice koje su pod migracijskim pritiskom, izložene riziku od migracijskog pritiska ili se suočavaju s ozbiljnom migracijskom situacijom. Komisija svake godine do 15. listopada treba donijeti europsko godišnje izvješće o azilu i migracijama te odluku o utvrđivanju tih država članica.

(2) Kako bi utvrdila je li određena država članica pod migracijskim pritiskom, izložena riziku od migracijskog pritiska ili se suočava s ozbiljnom migracijskom situacijom, Komisija je provela procjenu na temelju europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama[2] i elemenata navedenih u člancima 9. i 10. Uredbe (EU) 2024/1351. U tu je svrhu Komisija razvila metodologiju kojom se pritisak definira kao stvaranje nerazmjernih obveza u državi članici, uzimajući u obzir ukupnu migracijsku situaciju u Uniji[3]. Kako bi se utvrdilo što čine nerazmjerne obveze, metodologijom se situacija svake države članice uspoređuje s cjelokupnom situacijom u Uniji.

(3) U procjeni[4] se uzima u obzir razdoblje od 12 mjeseci, od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026., za utvrđivanje država članica pod migracijskim pritiskom i država članica izloženih riziku od migracijskog pritiska u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1351 i definicijom „migracijskog pritiska” iz članka 2. točke 24. te uredbe. Nadalje, na zahtjev Španjolske u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1351 u procjeni se uzima u obzir i razvoj događaja povezan s incidentom koji se dogodio 30. – 31. srpnja 2026., uzrokujući nezakonite dolaske velikih razmjera u autonomni grad Ceutu, a koji nije obuhvaćen razdobljem izvješćivanja od 12 mjeseci. U skladu s definicijom „ozbiljne migracijske situacije” iz članka 2. točke 25. Uredbe (EU) 2024/1351, kako bi se uzeo u obzir kumulativni učinak trenutačnih i prethodnih

---

[1] Uredba (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o upravljanju azilom i migracijama, izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013 (SL L, 2024/1351, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

[2] Komunikacija Europskom parlamentu i Vijeću o europskom godišnjem izvješću o azilu i migracijama u okviru godišnjeg europskog ciklusa upravljanja migracijama, COM(2026) 835.

[3] SWD(2025) 792, „Metodologija za potrebe provedbene odluke Komisije u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća”.

[4] Provedbenom odlukom Komisije (EU) 2025/2323 od 11. studenog 2025. kao prvom provedbenom odlukom koju je Komisija donijela na temelju članka 11. Uredbe (EU) 2024/1351 već je ocijenjeno razdoblje izvješćivanja od 1. srpnja 2024. do 30. lipnja 2025. za procjenu migracijskog pritiska odnosno od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2025. za procjenu ozbiljne migracijske situacije.

godišnjih dolazaka državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva, pri procjeni ozbiljne migracijske situacije uzima se u obzir razdoblje od 1. srpnja 2021. do 30. lipnja 2026.

(4) Tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. nezakoniti prelasci granice na vanjskoj granici EU-a smanjili su se za 32 %, što pokazuje da se ukupna migracijska situacija u Uniji i dalje poboljšava u drugom razdoblju izvješćivanja zaredom. Zahtjevi za međunarodnu zaštitu i nedopuštena kretanja također pokazuju trend smanjenja za 16 % odnosno oko 13 %, što je trend kontinuiranog smanjenja koji se bilježi od 2024.

(5) Na temelju europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama i elemenata navedenih u člancima 9. i 10. Uredbe (EU) 2024/1351, kad se svi relevantni kvantitativni i kvalitativni podaci i informacije objedine i procijene u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji, u procjeni se zaključuje da su Grčka i Cipar tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. bili pod migracijskim pritiskom. Zaključeno je i da je Italija pod migracijskim pritiskom zbog velikog broja dolazaka uslijed iskrcavanja nakon operacija traganja i spašavanja. Nadalje, nakon zahtjeva Španjolske da se uzme u obzir razvoj događaja izvan razdoblja izvješćivanja od 12 mjeseci, mogućnost predviđena člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1351, a posebno incident koji se dogodio 30. – 31. srpnja 2026., uzrokujući nezakonite dolaske velikih razmjera u autonomni grad Ceutu, u procjeni se zaključuje i da je Španjolska pod migracijskim pritiskom.

(6) U razdoblju izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026., iako se trendovi i dalje smanjuju u usporedbi s prethodnim razdobljem od 12 mjeseci, Grčka se suočila s nerazmjernim obvezama u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji, posebno zbog broja nezakonitih prelazaka granice, zahtjeva za međunarodnu zaštitu i velikog broja pozitivnih odluka. Iako se broj nezakonitih prelazaka granice smanjio za 23 %, ta je zemlja zabilježila najveći broj nezakonitih prelazaka granice u odnosu na svoj bruto domaći proizvod (BDP) i broj stanovnika, kao i znatan porast dolazaka nakon operacija traganja i spašavanja (+ 74 %). Nadalje, iako su se zahtjevi za međunarodnu zaštitu registrirani u Grčkoj smanjili za 19 % u odnosu na razdoblje izvješćivanja ocijenjeno na temelju Provedbene odluke Komisije (EU) 2025/2323, Grčka je nastavila primati najveći broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu u odnosu na njezin BDP i broj stanovnika. Više od polovine svih dolazaka u Grčku istočnosredozemnom rutom zabilježeno je na Kreti.

(7) U razdoblju izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. Španjolska je i dalje bila posebno izložena fluktuacijama nezakonitih dolazaka duž zapadnosredozemne i atlantske rute. Zabilježila je približno 20 % svih nezakonitih prelazaka granice na razini Unije i bila je treća država članica po broju dolazaka nakon operacija traganja i spašavanja. Iako se broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu smanjio za 22 %, Španjolska je bila treći najveći primatelj zahtjeva u Uniji u odnosu na BDP i broj stanovnika te četvrti u apsolutnim vrijednostima. Španjolska je također bila jedna od država članica s najviše zahtjeva za privremenu zaštitu, po kojima je, u apsolutnim vrijednostima, na četvrtom mjestu u Uniji. Kad su relevantni kvantitativni i kvalitativni podaci i informacije uzeti u obzir i procijenjeni u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji za razdoblje izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026., utvrđeno je da je Španjolska izložena riziku od migracijskog pritiska. Međutim, nakon incidenta koji se dogodio 30. – 31. srpnja 2026., uzrokujući nezakonite dolaske velikih razmjera u autonomni grad Ceutu, Španjolska je od Komisije zatražila da ta kretanja uzme u obzir u kontekstu trenutačnog godišnjeg europskog ciklusa upravljanja migracijama. Nakon

procjene kvantitativnih i kvalitativnih podataka i informacija povezanih s razdobljem izvješćivanja te dodatnih podataka i informacija koje su španjolska tijela dostavila u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/1351 u vezi s incidentom koji se dogodio 30. – 31. srpnja 2026., uzrokujući nezakonite dolaske velikih razmjera u autonomni grad Ceutu, zaključeno je da se Španjolska suočila s nerazmjernim obvezama u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji.

(8) Tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. u Cipru se stanje u pogledu migracija i azila poboljšalo u odnosu na prethodno razdoblje izvješćivanja, ali se i dalje suočavao s nerazmjernim obvezama u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji, posebno zbog zahtjeva za privremenu zaštitu, nezakonitih prelazaka granice, zahtjeva za međunarodnu zaštitu i preopterećenog sustava vraćanja. Unatoč smanjenju nezakonitih prelazaka granice za 34 % u odnosu na razdoblje izvješćivanja ocijenjeno na temelju Provedbene odluke Komisije (EU) 2025/2323, broj dolazaka u odnosu na njegov BDP i broj stanovnika opteretio je ciparski sustav azila i migracija. Cipar je u razdoblju izvješćivanja bio drugi najveći primatelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu u odnosu na BDP i broj stanovnika.

(9) Tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. velik broj osoba iskrcao se u Italiji nakon operacija traganja i spašavanja. Iako se ukupni broj osoba iskrcanih u Italiji smanjio za 33 % u odnosu na prethodno razdoblje izvješćivanja, udio i apsolutni broj dolazaka zbog opetovanih iskrcavanja nakon operacija traganja i spašavanja bili su takvog razmjera da su stvorili nerazmjerne obveze za Italiju u usporedbi s cjelokupnom situacijom u Uniji. U Italiji se iskrcalo 42 % ukupnog broja osoba iskrcanih u Uniji.

(10) Na temelju zaključaka europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama i elemenata navedenih u člancima 9. i 10. Uredbe (EU) 2024/1351, nakon razmatranja i procjene svih relevantnih kvantitativnih i kvalitativnih podataka i informacija u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji, utvrđeno je da su Belgija, Češka, Njemačka, Estonija, Irska, Francuska, Hrvatska, Latvija, Litva, Luksemburg, Nizozemska, Poljska, Rumunjska, Slovenija i Finska tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. bili izloženi riziku od migracijskog pritiska. U razdoblju izvješćivanja utvrđeno je da je i Španjolska izložena riziku od migracijskog pritiska, ali da se suočila s nerazmjernim obvezama u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji zaključeno je na temelju procjene dodatnih podataka i informacija povezanih s incidentom koji se dogodio 30. – 31. srpnja 2026. u Ceuti.

(11) Hrvatska, kao država članica prvog ulaska u Uniju, i dalje je bila posebno izložena fluktuacijama nezakonitih dolazaka zapadnobalkanskom i istočnosredozemnom rutom. Znatno povećanje broja nezakonitih dolazaka tijekom godine moglo bi dovesti do toga da na hrvatski sustav migracija i azila, koji je već opterećen, utječu nerazmjerne obveze. Tijekom razdoblja izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. na Hrvatsku su utjecali nezakoniti prelasci granice, pri čemu je zabilježeno 78 % svih dolazaka duž zapadnobalkanske rute, pa je Hrvatska na drugom mjestu po broju nezakonitih prelazaka granice na razini Unije u odnosu na BDP i broj stanovnika te bilježi najveći broj odbijanja ulaska u Uniju u relativnom smislu. Nadalje, Hrvatska je prihvatila najveći broj transfera u skladu s Uredbom (EU) 604/2013 u relativnom smislu. Hrvatska je ujedno primila i najveći broj odluka u odnosu na njezin BDP i broj stanovnika o zahtjevima koje je podnijela drugim državama članicama za preuzimanje odgovornosti za osobe koje su neovlašteno stigle u Hrvatsku i čije bi zahtjeve trebala

razmotriti druga država članica u skladu s Uredbom (EU) 604/2013[5]. Osim toga, u usporedbi s prethodnim razdobljem izvješćivanja Hrvatska je zabilježila povećanje od 109 % u apsolutnim vrijednostima u pogledu broja odluka primljenih kao odgovor na takve zahtjeve podnesene drugim državama članicama.

(12) Sve veći broj zahtjeva za privremenu zaštitu stvarao je stalan pritisak na češki nacionalni sustav prihvata. U razdoblju izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. ta je zemlja zabilježila najveći broj zahtjeva za privremenu zaštitu u Uniji u odnosu na BDP i broj stanovnika, na razini koja znatno premašuje razine zabilježene u drugim državama članicama.

(13) Određeni broj država članica zabilježio je velik broj nedopuštenih kretanja podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu unutar Unije, što je posebno opteretilo njihove sustave azila, migracija i prihvata. Poteškoće povezane s takvim nedopuštenim kretanjima otklanjanju se tako što se u tim slučajevima priznaju mogućnosti primjene kompenzacija u pogledu odgovornosti u okviru solidarnih doprinosa predmetnih/pogođenih država članica. U razdoblju izvješćivanja od 1. srpnja 2025. do 30. lipnja 2026. Njemačka je zabilježila znatno smanjenje od 56 % kad je riječ o primljenim odlukama o izlaznim zahtjevima podnesenima drugim državama članicama za preuzimanje odgovornosti za osobe koje su neovlašteno stigle u Njemačku. Unatoč tom smanjenju Njemačka je u apsolutnim vrijednostima od svih država članica na drugom mjestu po broju primljenih odluka o takvim zahtjevima. Nadalje, iako je Njemačka zabilježila smanjenje broja primljenih zahtjeva za međunarodnu zaštitu od gotovo 20 % u usporedbi s prethodnim razdobljem izvješćivanja, i dalje je tijekom razdoblja izvješćivanja u apsolutnom smislu primala najveći broj zahtjeva u Uniji, što je utjecalo na njezin sustav azila i prihvata. Stanje se dodatno pogoršalo prihvatom najvećeg broja korisnika privremene zaštite u Uniji u apsolutnom smislu i primitkom vrlo velikog broja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u posljednjih deset godina. I Francuska je, u usporedbi s drugim državama članicama, zabilježila mnogobrojna nedopuštena kretanja podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu te nezakonite prelaske granice prema Ujedinjenoj Kraljevini, što je utjecalo na nacionalni sustav azila i prihvata. Francuska je na drugom mjestu po broju primljenih zahtjeva u apsolutnim vrijednostima, a na šestom u relativnom smislu, iako se broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu smanjio za 8 % u odnosu na prethodno razdoblje izvješćivanja. Na Belgiju, Luksemburg i Nizozemsku isto su utjecala nedopuštena kretanja podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, što je opteretilo njihove sustave prihvata. Znatan broj nedopuštenih kretanja utjecao je i na Sloveniju, koja je u odnosu na njezin BDP i broj stanovnika zabilježila najveći broj primljenih odluka o zahtjevima za ponovni prihvat poslanih tijekom razdoblja izvješćivanja. Irska je kontinuirano bilježila velik broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu u relativnom smislu, pri čemu znatan udio podnositelja zahtjeva ulazi u zemlju nezakonitim putem, uglavnom preko kopnene granice s Ujedinjenom Kraljevinom. Osim toga, na irski je nacionalni sustav azila i prihvata utjecao i velik broj korisnika privremene zaštite. U Rumunjskoj je zabilježeno 89 % nezakonitih prelazaka istočne granice EU-a, pri čemu 99 % državljana trećih zemalja dolazi iz Ukrajine. Rumunjska je na petom mjestu među državama članicama po broju zahtjeva za privremenu zaštitu, a njezin je

[5] Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka) (SL L 180, 29.6.2013., https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/?eliuri=eli%3Areg%3A2013%3A604%3Aoj&locale=hr).

kapacitet za prihvat pod sve većim pritiskom, koji bi se mogao i povećati zbog daljnjih dolazaka uslijed aktualnog ruskog rata protiv Ukrajine.

(14) Djelovanja Rusije i Bjelarusa i dalje su utjecala na migracijsku dinamiku, posebno u Estoniji, Latviji, Litvi, Poljskoj i Finskoj. Kao odgovor na kontinuirane pokušaje instrumentalizacije migracija pod pokroviteljstvom države, Estonija je nastavila jačati mjere upravljanja državnom granicom s Rusijom; Latvija i Litva nastavile su poboljšavati mjere nadzora na granici s Bjelarusom; Poljska je produljila važenje tampon-zone duž svoje granice s Bjelarusom kako bi održala operativni oprez i osigurala djelotvornost zaštite granica; Finska je proširila posebni nacionalni režim na svojim graničnim prijelazima s Rusijom kao odgovor na pokušaje Rusije da instrumentalizira migracije.

(15) Na temelju europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama i elemenata navedenih u člancima 9. i 10. Uredbe (EU) 2024/1351, zbog kumulativnog učinka kvantitativnih i kvalitativnih podataka i informacija objedinjenih i procijenjenih u petogodišnjem razdoblju od 1. srpnja 2021. do 30. lipnja 2026., u procjeni je zaključeno da se Bugarska, Češka, Estonija, Hrvatska, Austrija i Poljska suočavaju s ozbiljnom migracijskom situacijom.

(16) Bugarski je sustav u zadnjih pet godina, u odnosu na udio u BDP-u i broj stanovnika, opteretio porast broja zahtjeva za privremenu zaštitu od 2022. i relativno velik broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu, posebno s obzirom na to da je Bugarska donijela velik broj pozitivnih odluka o zahtjevima za međunarodnu zaštitu, kao i odbijenih zahtjeva za međunarodnu zaštitu, što je uvelike opteretilo njezin sustav vraćanja.

(17) Pri procjeni stanja u Hrvatskoj tijekom prethodnih pet godina i u odnosu na cjelokupnu situaciju u Uniji, pritisak na njezin sustav vraćanja u odnosu na udio u BDP-u i broj stanovnika, uz obveze na njezinoj vanjskoj granici, uvelike je utjecao na kapacitete. Hrvatska je u relativnom smislu izdala velik broj odbijanja ulaska te je zabilježila stalan, relativno velik broj nezakonitih prelazaka granice zbog krijumčarenja migranata u regiji.

(18) Zabilježeno je da je 30. lipnja 2026., zbog aktualnog agresivnog rata Rusije i intenziviranja napada na Ukrajinu, u Uniji 4,4 milijuna osoba uživalo privremenu zaštitu. Od početka rata Poljska i Češka bile su među zemljama s najvećim brojem zahtjeva za privremenu zaštitu u Uniji u odnosu na BDP i broj stanovnika. To od 2022. znatno opterećuje sustave upravljanja migracijama, azilom i granicama tih država članica i stvara poteškoće s integracijom. Estonija je zabilježila velik broj zahtjeva za privremenu zaštitu u odnosu na njezin BDP i broj stanovnika i relativno veliki broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu, što je dovelo do velikog broja pozitivnih odluka u zadnjih pet godina.

(19) Tijekom petogodišnjeg razdoblja od 1. srpnja 2021. do 30. lipnja 2026. Austrija je primila velik broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Iako se taj broj nastavio smanjivati, ukupan broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu i broj pozitivnih odluka donesenih na temelju tih zahtjeva tijekom petogodišnjeg je razdoblja kumulativno utjecao na kapacitete austrijskog sustava migracija, prihvata i azila.

(20) Države članice za koje je u ovoj Odluci utvrđeno da su pod migracijskim pritiskom trebale bi imati pristup godišnjoj pričuvi za solidarnost uspostavljenoj provedbenom odlukom Vijeća iz članka 57. Uredbe (EU) 2024/1351 te bi trebale obavijestiti Komisiju i Vijeće u skladu s člankom 58. stavkom 1. te uredbe ako namjeravaju iskoristiti godišnju pričuvu za solidarnost, uključujući informacije o vrsti i razini

potrebnih mjera solidarnosti. Ako država članica pod migracijskim pritiskom ne iskoristi godišnju pričuvu za solidarnost ili ne obavijesti o potrebi za njezinom upotrebom, može zatražiti djelomično ili potpuno smanjenje svojih doprinosa za koje su preuzete obveze u godišnjoj pričuvi za solidarnost u skladu s člankom 61. Uredbe (EU) 2024/1351.

(21) Države članice za koje je u ovoj Odluci utvrđeno da su izložene riziku od migracijskog pritiska trebale bi imati prioritetni pristup stalnom paketu instrumenata EU-a za potporu u vezi s migracijama utvrđenom u članku 6. Uredbe (EU) 2024/1351.

(22) Kako bi se državama članicama izloženima riziku od migracijskog pritiska olakšala upotreba stalnog paketa instrumenata EU-a za potporu u vezi s migracijama, Komisija će pružiti potporu i s relevantnim agencijama Unije koordinirati moguće određivanje prioriteta u pružanju operativne potpore.

(23) Države članice za koje je u ovoj Odluci utvrđeno da se suočavaju s ozbiljnom migracijskom situacijom imaju pravo zatražiti djelomično ili potpuno smanjenje svojih solidarnih doprinosa u skladu s člankom 62. Uredbe (EU) 2024/1351.

(24) U skladu s člankom 11. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EU) 2024/1351 provedena su savjetovanja s državama članicama koje su u ovoj Odluci utvrđene kao države članice pod migracijskim pritiskom, izložene riziku od migracijskog pritiska i suočene s ozbiljnom migracijskom situacijom.

(25) Kako bi se postigla ravnoteža između solidarnosti i pravedne podjele odgovornosti te zaštitilo funkcioniranje Uredbe (EU) 2024/1351, člankom 60. stavkom 3. te uredbe utvrđeno je da države članice koje daju doprinos nisu obvezne provoditi svoje preuzete obveze prema državi članici korisnici ako je Komisija utvrdila sustavne nedostatke u pogledu pravila o odgovornosti utvrđenih u dijelu III. iste uredbe koji bi mogli dovesti do ozbiljnih negativnih posljedica za funkcioniranje te uredbe. U dijelu III. Uredbe (EU) 2024/1351 utvrđuju se, među ostalim, obveze odgovorne države članice da primi transfere osoba za koje je utvrđena kao odgovorna.

(26) S obzirom na to da su pravila utvrđena u dijelu III. Uredbe (EU) 2024/1351 u skladu s pravilima utvrđenima u Uredbi (EU) 604/2013 i da su zamijenila ta pravila od početka primjene, kontinuirano neispunjavanje obveza koje proizlaze iz obje uredbe dovelo bi do sustavnih nedostataka u pogledu pravila utvrđenih u dijelu III. Uredbe (EU) 2024/1351 koji bi mogli dovesti do ozbiljnih negativnih posljedica za funkcioniranje te uredbe.

(27) Italija je u prosincu 2022. obustavila primanje transfera u skladu s Uredbom (EU) br. 604/2013, uz iznimku spajanja obitelji maloljetnika bez pratnje. Sud Europske unije u svojoj je presudi od 19. prosinca 2024. u spojenim predmetima C-185/24 i C-189/24 utvrdio da se država članica koja je određena kao odgovorna na temelju kriterija utvrđenih u poglavlju III. Uredbe (EU) 604/2013 ne može jednostrano osloboditi te odgovornosti. Taj je zaključak potvrdio Sud EU-a u svojoj presudi od 5. ožujka 2026.

(28) Komisija je u Komunikaciji od 15. srpnja 2026. ocijenila napredak koji je Italija ostvarila u ukidanju praksi koje su prethodno uočene u primjeni Uredbe (EU) br. 604/2013 i osiguravanju djelotvorne primjene novih pravila o odgovornosti na temelju Uredbe (EU) 2024/1351. U toj ocjeni, koja je obuhvaćala prve tjedne od početka primjene novih pravila, zaključeno je da je Italija nakon početka primjene Uredbe (EU) 2024/1351 intenzivno radila na pripremi za provedbu dijela III. Uredbe (EU) 2024/1351, među ostalim jačanjem operativnog kapaciteta nacionalnog odjela za upravljanje azilom i migracijama, prilagodbom svojih radnih postupaka i sustava

upravljanja predmetima, određivanjem lokacija transfera u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2025/2055, dovršetkom potrebnih tehničkih priprema i provedbom tehničkih zahtjeva povezanih s Eurodacom i nadograđenom mrežom DubliNet. Talijanska tijela potvrdila su Komisiji da talijanski nacionalni sustav prihvata ima dovoljno kapaciteta za osiguravanje smještaja osobama transferiranima na temelju Uredbe (EU) 2024/1351, uključujući obitelji s djecom i ranjive podnositelje zahtjeva, u okviru postojeće nacionalne mreže prihvatnih objekata. Nadalje, planom za nepredvidive situacije koji je Italija uspostavila u skladu s Direktivom (EU) 2024/1346 predviđa se brzo proširenje kapaciteta za prihvat dodatnim smještajnim jedinicama u slučaju povećanja dolaznih transfera. Međutim, Komisija tada nije primijetila nikakve konkretne naznake koje bi upućivale na to da prakse na temelju Uredbe (EU) br. 604/2013 više ne postoje, posebno u pogledu obustave prihvata transfera, osim u slučajevima spajanja obitelji maloljetnika bez pratnje. Usto, nije bilo naznaka da su talijanska tijela aktivno surađivala s drugim državama članicama na praktičnim i logističkim koracima potrebnima za nastavak transfera. Prvenstveno je trebalo poduzeti mjere za uklanjanje svih preostalih prepreka, među ostalim tako da se prekine s praksom koja je onemogućavala transfere, te radi osiguravanja potrebne koordinacije i operativne suradnje s drugim državama članicama u svim praktičnim i logističkim pitanjima kako bi se omogućilo djelotvorno provođenje transfera u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351.

(29) Na temelju informacija koje su države članice dostavile od 12. lipnja 2026. talijanska tijela i dalje su odbijala transfere koje su zatražile druge države članice te je trebalo dodatno razviti operativnu suradnju kako bi se olakšao transfer osoba za koje je Italija prihvatila ili potvrdila zahtjeve i obavijesti u skladu s člancima 40. i 41. Uredbe (EU) 2024/1351. Nadalje, prema informacijama koje je primila Komisija, bilo je slučajeva u kojima su talijanska tijela vratila osobe u države članice koje su provele transfer, unatoč tome što je Italija utvrđena kao odgovorna država članica. Ti se slučajevi posebno odnose na transfere provedene u skladu s člankom 25. stavkom 5. trećim podstavkom i člankom 26. stavkom 3. petim podstavkom Provedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055. Naposljetku, Italija je izmijenila zadane lokacije transfera prijavljene u skladu s člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom Provedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055, što je, prema talijanskim tijelima, bilo potrebno iz internih organizacijskih razloga i kako bi se osiguralo bolje upravljanje velikim brojem predmeta povezanih s migracijama koje Italija mora obraditi, uključujući sprečavanje opasnosti od bijega.

(30) Istodobno su uočeni određeni pozitivni pomaci jer je Italija poduzela korake za uspostavu bilateralnih kontakata s državama članicama s najvećim brojem predmeta u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351 za tu zemlju, što je dovelo do ograničenog broja transfera u Italiju, uz transfere maloljetnika bez pratnje u svrhu spajanja obitelji. Osim toga, Italija je 29. listopada 2026. donijela novi upravni dopis u kojem se navodi da je nastavila s transferima od 12. lipnja 2026., podložno pojedinačnoj procjeni toga jesu li relevantni uvjeti stvarno ispunjeni. Tom se okružnicom zamjenjuje okružnica talijanskog odjela za dablinski postupak od 5. prosinca 2022., ažurirana 7. prosinca 2022., o privremenoj odgodi transfera u skladu s Uredbom (EU) 604/2013, uz iznimku slučajeva spajanja obitelji maloljetnika bez pratnje.

(31) Riječ je o novom ohrabrujućem razvoju događaja koji zahtijeva pomno i kontinuirano praćenje kako bi se utvrdilo hoće li se praktična suradnja sa svim državama članicama i transferi osoba za koje je Italija odgovorna u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351 djelotvorno i održivo nastaviti i tako svi nedostaci ispraviti.

(32) U tu bi svrhu Italija trebala nastaviti poduzimati odlučne korake za uklanjanje postojećih nedostataka. Konkretno, trebala bi osigurati da se administrativni dopis od 29. listopada 2026. provede u potpunosti u skladu s duhom i slovom Uredbe (EU) 2024/1351. To znači da svaka procjena koju provode odjeli za dablinski postupak i svi transferi ispunjavaju uvjete utvrđene u Uredbi (EU) 2024/135, posebno u pogledu obavijesti o ponovnom prihvatu, s obzirom na njihovu automatsku prirodu. Italija bi trebala uspostaviti djelotvornu i održivu operativnu suradnju sa svim državama članicama, posebno u pogledu provedbe poglavlja V. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055. U tom je kontekstu važno da se obrasci podneseni Italiji u skladu s prilozima V. i VI. toj provedbenoj uredbi djelotvorno obrađuju i da se na odgovarajući način dostave potrebne praktične i logističke informacije. U okviru te suradnje Italija bi trebala osigurati da zadane lokacije transfera prijavljene u skladu s člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom Provedbene uredbe Komisije (EU) 2025/2055 drugim državama članicama omogućuju djelotvorne transfere bez nepotrebnih operativnih prepreka. Italija bi ujedno trebala aktivno izvješćivati o preferiranim načinima transfera te bi trebalo osigurati blisku suradnju država članica transfera i Italije kako bi se smanjilo korištenje zadanih lokacija.

(33) Uzimajući u obzir ishod praćenja i savjetovanja s državama članicama te prirodu, opseg i učinak tih praksi, ako se ne ukinu na održiv način, kontinuirana sustavna neusklađenost Italije s odredbama dijela III. Uredbe (EU) 2024/1351, posebno u pogledu transfera u okviru sustava odgovornosti, dovela bi do sustavnih nedostataka koji bi mogli imati ozbiljne negativne posljedice za funkcioniranje te uredbe u smislu njezina članka 60. stavka 3. četvrtog podstavka.

(34) Zbog toga bi Komisija trebala nastaviti pratiti situaciju na temelju informacija koje će Italija i druge države članice morati redovito dostavljati. Kako bi se objektivno utvrdilo jesu li prethodno uočene prakse ukinute te jesu li se stoga praktična suradnja i transferi djelotvorno i održivo nastavili, Komisija bi se trebala savjetovati s državama članicama i obavijestiti Forum solidarnosti EU-a na tehničkoj razini. Međutim, ako praćenje pokaže da se prethodno uočene prakse djelotvorno ne ukidaju, Komisija bi o tome trebala obavijestiti Forum solidarnosti na visokoj razini radi rasprave; ako se situacija ne promijeni, Komisija o tome obavješćuje Vijeće.

(35) Komisija je u Komunikaciji od 15. srpnja 2026. ocijenila napredak Grčke u ukidanju praksi utvrđenih u primjeni Uredbe (EU) br. 604/2013 i zaključila da su mjere koje su poduzela grčka tijela, uključujući njihov aktivni angažman i suradnju s drugim državama članicama, pozitivne naznake napretka te pokazuju spremnost Grčke da osigura djelotvornu i pravilnu provedbu dijela III. Uredbe (EU) 2024/1351. Međutim, Komisija je u to vrijeme smatrala da je prerano za donošenje zaključka o tome jesu li prethodno utvrđene prakse u potpunosti ukinute. Na temelju informacija koje su države članice dostavile od 12. lipnja 2026. dodatno je potvrđen napredak zabilježen u Komisijinoj procjeni iz srpnja 2026. Uspostavljena je djelotvorna suradnja između Grčke i svih država članica. Grčka i dalje daje pozitivne odgovore na zahtjeve za prihvat i obavijesti o ponovnom prihvatu. Uočena promjena praksi u primjeni Uredbe (EU) br. 604/2013 dovela je do prvih uspješnih transfera u Grčku. Komisija bi trebala nastaviti pratiti napredak Grčke prema kontinuiranoj i održivoj djelotvornoj provedbi dijela III. Uredbe (EU) 2024/1351.

(36) U skladu s člankom 4. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji (UEU) i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Irska je pismom od 14. svibnja 2024. obavijestila o svojoj želji da prihvati Uredbu (EU) 2024/1351 i da ta

uredba za nju bude obvezujuća. Odlukom Komisije (EU) 2024/2088[6] potvrđeno je to sudjelovanje. Irska stoga sudjeluje u donošenju ove Odluke.

(37) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Države članice pod migracijskim pritiskom utvrđene su u Prilogu I.

Članak 2.

Države članice izložene riziku od migracijskog pritiska utvrđene su u Prilogu II.

Članak 3.

Države članice koje se suočavaju s ozbiljnom migracijskom situacijom utvrđene su u Prilogu III.

Članak 4.

1. Komisija prati je li Italija ukinula trenutačne prakse i prakse utvrđene u članku 4. Provedbene odluke Komisije (EU) 2025/2323[7] nakon početka primjene Uredbe (EU) 2024/1351.

2. Tijekom tog praćenja Komisija posebnu pozornost posvećuje operativnoj suradnji u primjeni pravila utvrđenih u dijelu III. Uredbe (EU) 2024/1351. Komisija poziva Italiju i drugu državu članicu da redovito, a najmanje svaka tri mjeseca, dostavljaju relevantne informacije, posebno o djelotvornosti operativne suradnje, obradi i provedbi postupaka za utvrđivanje odgovornosti, provedbi transfera u okviru sustava odgovornosti i suradnji u pogledu praktičnih i logističkih aranžmana među državama članicama od početka primjene Uredbe (EU) 2024/1351 u vezi s osobama za koje je Italija odgovorna u skladu s Uredbom (EU) 2024/1351.

3. Komisija redovito obavješćuje Forum solidarnosti EU-a na tehničkoj razini iz članka 14. Uredbe (EU) 2024/1351 o ishodu praćenja iz stavka 2. Ako praćenje pokaže da se prethodno uočene prakse djelotvorno ne ukidaju, Komisija bi o tome trebala obavijestiti Forum solidarnosti na visokoj razini radi rasprave. Ako se situacija ne promijeni, Komisija o tome obavješćuje Vijeće.

4. Ako Komisija na temelju informacija dobivenih u skladu sa stavkom 2., kao i na temelju praćenja iz stavaka 2. i 3., a najkasnije zajedno s odlukom iz članka 11. Uredbe (EU) 2024/1351 koju treba donijeti 2027., utvrdi da prakse iz stavka 1. nisu ukinute i da njihova daljnja primjena stoga predstavlja sustavne nedostatke koji bi

---

[6] Odluka Komisije (EU) 2024/2088 od 31. srpnja 2024. o potvrđivanju sudjelovanja Irske u Uredbi (EU) 2024/1351 Europskog parlamenta i Vijeća o upravljanju azilom i migracijama i izmjeni uredbi (EU) 2021/1147 i (EU) 2021/1060 (SL L, 2024/2088, 2.8.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

[7] Provedbena odluka Komisije (EU) 2025/2323 od 11. studenog 2025. u skladu s člankom 11. Uredbe (EU) 2024/1351 Europskog Parlamenta i Vijeća (SL L, 2025/2323, 14.11.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).

mogli imati ozbiljne negativne posljedice za funkcioniranje Uredbe (EU) 2024/1351, primjenjuje se članak 60. stavak 3. četvrti podstavak te uredbe.

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2027.

Sastavljeno u Bruxellesu 6.11.2026.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN